



בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

מרדכי בוחבוט (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד צח נצר

גזר-דין

1. בהכרעת-דין, שניתנה ביום 11.10.11, לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו באישומים השלישי, הרביעי והחמישי; וזוכה מהעבירות שיוחסו לו באישומים הראשון והשני.

הנאשם ושי שטרית (להלן – שי) הנם חברים מזה כחמש-עשרה שנה. במהלך מספר חודשים שקדמו לאירועים הרלבנטיים להכרעת-הדין, שימש הנאשם כנהגו האישי של שי. ד', יליד 1935 (להלן – המתלונן) הוא חותנו של שי. בין המתלונן לבין שי נתגלע במועדים הרלבנטיים סכסוך, על-רקע הליכי גירושין שהתנהלו בין שי לבין רעייתו – בתו של המתלונן. בעקבות הסכסוך האמור, קשרו הנאשם ושי קשר לאיים על המתלונן ולפגוע בו בדרכים שונות; ולצורך מימוש הקשר, אף הסתייע הנאשם ביצחק אדרי (להלן – אדרי), אשר שימש בחלק מהתקופה הרלבנטית כסוכן משטרתי סמוי.

2. באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע – לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – החוק), ובעבירת הצתה – לפי סעיף 448(א) רישא לחוק. בהכרעת-הדין נקבע, כי במחצית השנייה של חודש יוני 2010,



בית המשפט המחוזי בירושלים **לפני כב' השופט י' נועם**

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

סיכם שי עם הנאשם להצית את רכבו של המתלונן, זאת תמורת סכום של 7,000 ₪. לשם ביצוע ההצתה קשר הנאשם קשר עם אדרי להצית את הרכב תמורת חלוקת הכסף ביניהם. השניים הגיעו ביום 23.6.10 בשעות הצהריים לאזור ביתו של המתלונן, לשם הכרת השטח ותכנון אופן ביצוע ההצתה; וקבעו כי ההצתה תבוצע מאוחר יותר באותו היום. בשעות הערב אסף הנאשם ברכבו את אדרי, כאשר בתא המטען של הרכב הונחו על-ידו שלושה בקבוקי דלק, כפפות גומי וכובע (להלן – הציוד). בהגיע השניים לאזור ביתו של המתלונן, יצא אדרי מן הרכב ונטל עמו את הציוד. הוא החביא את הציוד בין העצים והלך לכיוון ביתו של המתלונן, על-מנת לוודא שכלי הרכב נמצא במקום לצורך ביצוע תוכנית ההצתה. ואולם, בעקבות הגעתו של עובר אורח לאזור הבית, נמלך אדרי בדעתו, והחליט שלא לבצע את ההצתה באותו מועד. הוא השאיר את הציוד בין העצים וחזר לרכבו של הנאשם. השניים קבעו, כי יבצעו את ההצתה במועד מאוחר יותר. עוד נקבע בהכרעת-הדין, כי ביום 27.6.10, בסמוך לחצות, יצאו הנאשם ואדרי בשנית לאזור ביתו של המתלונן לצורך ביצוע ההצתה. הנאשם אסף את אדרי לרכבו, והורידו מהרכב בסמוך לבית המתלונן. בשעה שהנאשם המתין ברכב, נטל אדרי את בקבוקי הדלק שהשאיר קודם לכן במקום המסתור, והצית באמצעותם את שני כלי הרכב של המתלונן ורעייתו. כתוצאה מההצתה נגרם נזק רב לכלי הרכב, וכן לפרגולה הניצבת בכניסה לבית. עבור הצתת כלי הרכב העביר הנאשם לאדרי סך של 2,500 ₪, וציין כי מזמין ההצתה ישלם לו, לאדרי, סכום נוסף של 1,000 ₪.

3. באישום הרביעי הורשע הנאשם בעבירת קשירת קשר לביצוע עוון – לפי סעיף 449(א)(2) לחוק, ובעבירת שידול לנשיאת נשק – לפי סעיפים 144(ב) ו-144(ג)(3) בצירוף סעיף 30 לחוק. על-פי ממצאי הכרעת-הדין, ביום 22.8.10, על-רקע הסכסוך הנדון בין שי לבין המתלונן, קשר הנאשם קשר עם אדרי לזרוק רימון רסס לעבר ביתו של



בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

המתלונן. השניים סיכמו, כי אדרי ישליך את רימון הרסם עוד באותו השבוע, בשעת בוקר מוקדמת, בכדי להפחיד את המתלונן, זאת בתמורה לתשלום סכום של 7,000 ₪. הנאשם לא הוציא את תוכניתו אל הפועל, בשל קשיים שנתקל בהם בהשגת רימון רסם.

4. באישום החמישי הורשע הנאשם בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע – לפי סעיף 499(א)(1) רישא לחוק, ובעבירת הספקת סם מסוכן – לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. בהכרעת-הדין נקבע, כי בסמוך ליום 18.11.10, על-רקע הסכסוך המתואר בין שי לבין המתלונן, קשר הנאשם קשר עם אדרי לתקוף את המתלונן ולשבור את ידיו ורגליו באמצעות מוט ברזל, זאת תמורת סכום של 10,000 ₪ שיחולק ביניהם. הנאשם הנחה את אדרי, במספר שיחות, כיצד עליו לתקוף את המתלונן, באופן שיגרום לאשפוזו של האחרון בבית-חולים לתקופה של כשבועיים; הפציר בו לבצע את התקיפה בהקדם; הבטיח לו תמורה כספית בשם מזמין "העבודה"; והורה לו היכן ומתי לבצע את התקיפה. על-רקע העובדה, כי באותה העת שימש אדרי כסוכן סמוי מטעם המשטרה, לא הושלמה העבירה נושא הקשר, ואדרי אך ניקב את צמיגי מכוניתו של המתלונן, זאת תחת מעקב ופיקוח של המשטרה. כאשר הבין הנאשם, כי אדרי ניקב את צמיגי רכבו של המתלונן, אך לא עלה בידו לתקוף את המתלונן, המשיך להפציר באדרי להוציא אל הפועל את תוכנית התקיפה, אך הנחה אותו לבצעה במקום אחר – ליד מקום עבודתו של המתלונן. באותה תקופה, בסמוך לאירועים האמורים, במסגרת המפגשים ביניהם, מסר הנאשם לידי אדרי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.311 גרם נטו.

5. הנאשם זוכה בהכרעת-הדין, מחמת הספק, מהעבירות שיוחסו לו באישומים הראשון והשני. הוא זוכה מעבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה – לפי סעיפים



בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

406(ב) ו-384 לחוק, בעניין התפרצות שבוצעה לביתו של המתלונן בתחילת חודש אפריל 2010, שבמהלכה נפרצה כספת וגנבו מתוכה תכשיטים וכסף מזומן; וכן מעבירות של נשיאת נשק ואיומים – לפי סעיפים 144(ב) ו-192 לחוק, שעניינן השלכת "רימון הלם" ביום 13.6.10 לעבר חצר ביתו של המתלונן.

6. הנאשם הנו בן ארבעים וארבע, נשוי בשנית ואב לארבעה ילדים בגילאי שבע עד עשרים – שניים מנישואיו הראשונים ושניים מנישואיו השניים. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם סיים אחת-עשרה שנות לימוד, ולפני גיוסו הוכשר בקורס קדם צבאי לתפקיד חשמלאי רכב. הוא שירת שירות צבאי מלא, שבמהלכו הורשע בבית-דין צבאי בעבירת איומים, ונידון לשבעה חודשי מאסר בפועל. את אשתו הראשונה הכיר במהלך שירותו הצבאי, ולזוג נולדו שני ילדים, שהנם כיום בגילאי שש-עשרה ועשרים. מספר שנים לאחר שחרורו מהצבא, פתח הנאשם מפעל אלומיניום, אך בעקבות קשיים כלכליים נסגר המפעל בשנת 1998. לאחר מכן, עבד הנאשם כמנהל במפעל אחר, ובהמשך רכש, בסיועו של אחיו, את הבעלות במפעל זה, שנסגר אף הוא, בשל קשיים. בשנים אלו נישא הנאשם בשנית לאשתו הנוכחית. על-פי האמור בתסקיר, בתקופות שונות בחייו ניהל הנאשם אורח חיים שולי ועברייני, שכלל שימוש בסמים. בין השנים 1987 עד 1995 לא הסתבך הנאשם בפלילים, זאת על-רקע יציבות בנישואיו הראשונים ובמקום תעסוקתו באותה עת. בחמש השנים האחרונות, משתמש הנאשם, באורח לא רציף, בסמים קלים.

לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, שעליהן נתן את הדין בשישה משפטים, האחרון שבהם – לפני כשלוש-עשרה שנה. בשנת 1986 נידון הנאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתו בעבירות של נשיאת נשק שלא כדין ואיומים. באותה שנה אף הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים מסוכנים ונידון לשלושה חודשי מאסר בפועל.



בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

כעבור שנתיים, בשנת 1988, הושת על הנאשם מאסר על תנאי בגין עבירות של זיוף, קבלת דבר במרמה וגניבה. בשנת 1997 הוטל עליו עונש של מאסר על-תנאי בגין עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע. שנה מאוחר יותר, נידון הנאשם למאסר על-תנאי בגין עבירה של תקיפת עובד ציבור. הרשעתו האחרונה של הנאשם הנה מיום 28.10.98, ובעטייה נידון לשנת מאסר בפועל בגין עבירות של סחר בסמים, החזקת סמים וניסיון לשיבוש הליכי משפט.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם דפוסי פעולה ומחשבה בעלי קווים עברייניים, כי הוא מתקשה בוויסות דחפים, וכי הוא נוטה לייחס חלק מתוצאות מעשיו לגורמים חיצוניים. בשיחותיו עם קצינת המבחן, הביע הנאשם תחושות של כישלון בשל מצבו הדין, וביטא רצון לשיקום חייו ולניהול אורח חיים נורמטיבי. בשיחות אלו, נטל הנאשם אחריות חלקית למעשים שבהם הורשע, עת טען כי פעל על-דעת עצמו וללא ידיעת מעסיקו, שי; זאת בניגוד לממצאי הכרעת-הדין. שירות המבחן העריך, כי הנאשם ביצע את העבירות על-רקע מבנה אישיותו, ובכלל זה – טשטוש גבולות בין מותר לאסור וקשיים בוויסות דחפים, ובפרט במצבי דחק וחוסר יציבות. לנוכח התרשמות שירות המבחן מהמוטיבציה של הנאשם לשיקום חייו, והערכה כי המעצר חידד עבורו את המחיר הכבד ששילם על מעשיו, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מציב גבולות ומרתיע, שיביא בחשבון את תקופת מעצרו. כן הציע שירות המבחן לבית-המשפט להמליץ בגדרו של גזר-הדין לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית שיקומית בין כותלי הכלא, שבה יושם דגש על שליטה בכעסים והתמודדות עם מצבי תסכול ודחק.

7. מטעם הנאשם העידו בפרשת גזר-הדין שני עדים. בנו של הנאשם, קוראל, המשרת כיום בשירות סדיר בצה"ל, העיד על טוב לבו של הנאשם כאדם וכאיש משפחה,



בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

וביקש להקל בדינו. מר נחמן קורן, בן-זוגה של אחות הנאשם, אשר שימש כמעסיקו של הנאשם עד לפני כשנה, תיאר את הנאשם כאיש עבודה, בעל מזג נוח, ואף הרעיף שבחים על הסיוע הרב של הנאשם בטיפול באחיו של העד, שלקה במחלה ממארת.

8. באת-כוח המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען. היא עתרה להטלת מאסר ממושך, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן.

9. הסנגור לא הקל ראש בחומרת העבירות שבהן הורשע מרשו, אך ביקש שלא להחמיר בדינו. הוא הוסיף וציין, כי אמנם לנאשם הרשעות קודמות בדין, אך היו שנים רבות שבמהלכן הוא לא מעד בפלילים וגילה דפוסי התנהגות נורמטיביים. עוד ביקש הסנגור, כי בגזר-הדין יינתן משקל לפן השיקומי, כך שבמסגרת הטיפול שיינתן לנאשם בין כותלי הכלא, יתאפשר לו לרכוש את התובנות הראויות לשם תפקוד תקין בעתיד.

במסגרת דבריו האחרונים לעניין העונש, הביע הנאשם חרטה על מעשיו וביקש כי גזר-הדין לא יחסום את דרכו להשתקם בעתיד.

10. העבירות שביצע הנאשם חמורות בטיבן ובנסיבותיהן.

כאמור, באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ובעבירת הצתה, בכך שקשר קשר עם מעסיקו להצית את רכבו של המתלונן תמורת תשלום כספי. הוצאת הקשר אל הפועל, נעשתה באמצעות שכירת שירותיו של אדרי. לביצוע ההצתה קדמו תכנון מוקדם ופעולות הכנה מדוקדקות מצד הנאשם, ובין-היתר: הגעה מוקדמת לזירה, הספקת הציוד והחומרים לביצוע ההצתה ומתן הנחיות לאדרי כיצד לבצעה. כאמור, אדרי שילח אש בשני כלי



בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

הרכב של המתלונן בחניית הבית, וכתוצאה מההצתה נגרם נזק רב לשתי המכוניות, וכן לפרגולה שניצבה בכניסה לבית. למותר להכביר מילים על חומרת עבירת ההצתה. כבר נפסק, כי עבירת ההצתה "הנה מן החמורות שבעבירות, שידוע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה" (בש"פ 6764/99 תייסר נ' מדינת ישראל (14.10.99); וכן ראו: ע"פ 10221/06 פיראס ג'ורן נ' מדינת ישראל (17.1.08)). כן נפסק, כי "בעבירה זו טמון סיכון רב לחיי אדם גם כאשר היא מבוצעת כלפי רכוש, עקב הסיכון הנובע מהתפשטות האש" (ע"פ 1394/09 מנשה בן-משה נ' מדינת ישראל (24.9.09)). בענייננו, מעשיו של הנאשם העמידו בסיכון ממשי את יושבי הבית, ולמרבה המזל לא התפשטה האש לבית המגורים.

תעוזתו העבריינית של הנאשם "עלתה מדרגה", עת קשר קשר עם אדרי, באירוע הנדון באישום הרביעי, להשליך רימון רסס לעבר ביתו של המתלונן, ושעה ששידל את אדרי להשיג עבורו רימון. למרבה המזל, הקשר הפלילי לא הוצא אל הפועל, זאת בשל קשיים שנתקל בהם הנאשם להשיג רימון רסס.

באירועים הנדונים באישום החמישי הפגין הנאשם נחישות של ממש בתוכניתו לפגוע במתלונן, זאת תמורת תשלום שהיה אמור לקבל משי. כפי שנקבע בהכרעת-הדין, הנאשם קשר עם אדרי, לפיו האחרון יארוך למתלונן, יתקוף אותו באמצעות מוט ברזל ויגרום לשברים בידיו וברגליו. הוא הנחה את אדרי כיצד לבצע את התקיפה, הורה לו היכן לבצע את המארב, והפציר בו – פעם אחר פעם – להוציא את תוכנית התקיפה אל הפועל. התוכנית הפלילית האמורה, מזעזעת מעצם טיבה, ובפרט כאשר המתלונן היה אותה עת בן שבעים וחמש, והנאשם ביקש לפגוע בו בצורה קשה, באמצעות נשק קר, ולגרום לאשפוזו בבית-חולים. התוכנית לביצוע התקיפה החמורה והקשה לא יצאה אל הפועל, זאת לנוכח העובדה שבתקופה האמורה שימש



בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

אדרי כסוכן משטרת. באישום החמישי, כאמור, אף הורשע הנאשם בעבירה של הספקת סם מסוכן, בכך שסיפק לאדרי מנת סם מסוג קוקאין.

העבירות ונסיבות ביצוען, מצביעות על דפוסי האישיות העברייניים של הנאשם, ועל תעוזתו העבריינית ונחישותו לפגוע במתלונן וברכוש, הכל תמורת בצע כסף, תוך זלזול בחיי אדם ובשלמות הגוף. לכך יש להוסיף, כי עד היום לא נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, שכן בשיחותיו עם קצינת המבחן טען כי ביצע את העבירות על דעת עצמו, אגב הרחקתו של שי ממעורבות כלשהי במעשים. אמנם שירות המבחן ציין, כי העבירות בוצעו על-רקע קשיים בוויסות דחפים וכעסים; ואולם, מקובלת עלי עמדת המאשימה, לפיה המעשים אינם קשורים לתסכול ולקושי בשליטה בדחפים, וכי העבירות בוצעו מתוך עבריינות לשמה, תמורת בצע כסף.

סבורני, כי מן הראוי להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה ממושכת ומשמעותית – זאת לנוכח טיבן של העבירות ונסיבות ביצוען, נזקי ההצתה ונחישותו של הנאשם להסב למתלונן פגיעות גופניות קשות. המאסר הממושך מתחייב הן משיקולים של גמול והוקעת המעשים; הן מטעמים של הרתעה אפקטיבית – אינדיבידואלית וכללית; והן, ובעיקר, לצורך הגנה על הציבור מפני הסיכון הנשקף מהנאשם. יחד עם זאת, בעניין משך המאסר, אתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, אשר תוארו בתסקיר שירות המבחן, ובכך שהנאשם נתון במעצר מזה כשנה, שתנאיו מכבידים מתנאי מאסר.

11. על-יסוד האמור לעיל, ובהתחשב במכלול טיעוני הצדדים לחומרה ולקולא, אני דן את הנאשם כדלהלן:

א. לארבע שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו – 12.1.11.



בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 43307-01-11 מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוט

ב. לשנת מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת הצתה.

ג. לשישה חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא עבירת קשירת קשר לביצוע פשע, עבירת רכוש או עבירת אלימות כלפי אדם מסוג פשע, או עבירת סמים (למעט החזקת סם או שימוש בסם לצריכה עצמית בלבד).

ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסכום של 100,000 ₪.

רשויות הכליאה מופנות לתסקיר שירות המבחן, הממליץ לשלב את הנאשם, במסגרת מאסרו, בתוכנית שיקומית.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

הפרקליטות תמציא למתלונן עותק מגזר-הדין.

המזכירות תמציא עותקים מגזר-הדין לשירות המבחן ולרשויות שב"ס.

ניתן היום, י"ד בטבת תשע"ב, 9 בינואר 2012, במעמד ב"כ המאשימה, הסנגור והנאשם.

יורם נועם, שופט